

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 4 lipca 1964 r.

w sprawie zgłaszania znaków towarowych do rejestracji za granicą i ich używania oraz w sprawie sposobu opatrywania znakami towarowymi towarów przeznaczonych do obrotu zagranicznego.

Na podstawie art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1963 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 14, poz. 73) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Znaki towarowe, którymi oznaczane są towary przeznaczone do obrotu zagranicznego, powinny być zarejestrowane w Polsce i w państwach, do których dokonywany jest eksport tych towarów.

2. Minister Handlu Zagranicznego może zwolnić od obowiązku rejestracji znaku towarowego za granicą, jeżeli rejestracja taka nie byłaby celowa.

§ 2. Zgłoszeń do rejestracji w Polsce i za granicą znaków towarowych dla towarów przeznaczonych do obrotu zagranicznego dokonują na swoją rzecz przedsiębiorstwa handlu zagranicznego właściwe ze względu na eksport towaru oznaczonego znakiem towarowym.

§ 3. 1. Znaki towarowe dla towarów przeznaczonych do obrotu zagranicznego oraz sposób umieszczania tych znaków na towarach i opakowaniu ustala przedsiębiorstwo handlu zagranicznego w porozumieniu z producentem towarów lub jednostką nadrzędną producenta.

2. W wypadkach uzasadnionych interesem gospodarczym przeznaczone do obrotu zagranicznego towary tego samego rodzaju, a produkowane przez różnych producentów, powinny być oznaczane takim samym znakiem towarowym.

§ 4. 1. Znaki towarowe dla towarów przeznaczonych do obrotu zagranicznego powinny być estetyczne, możliwie dostosowane wielkością i kompozycją do właściwości towarów opatrywanych tymi znakami, charakterystyczne i łatwe do rozpoznania oraz w miarę możliwości uwzględniać upodobania istniejące w krajach, do których są eksportowane towary.

2. Znaki towarowe nie powinny zawierać:

- 1) wyrazów trudnych do wymówienia w językach używanych w krajach, do których są eksportowane towary, a w szczególności wyrazów złożonych z głosek właściwych dla języka polskiego, jak sz, cz, ś, ć itp.;
- 2) wyrazów, rysunków, kolorów, które w krajach, do któ-

rych są eksportowane towary, stanowiłyby naśladownictwo symboli kultu religijnego lub które w tych krajach mogłyby być uważane za nieprzyzwoite albo mogłyby obrażać uczucia narodowe.

§ 5. Rozbieżności w zakresie spraw objętych zarządzeniem rozstrzyga Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z właściwym ministrem lub kierownikiem urzędu centralnego.

§ 6. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 listopada 1951 r. w sprawie rejestracji znaków towarowych dla towarów przeznaczonych na eksport (Monitor Polski Nr A-100, poz. 1471).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: *W. Trąmpczyński*